

Kære konfirmander

Der er nogle dage i ens tilværelse, som er helt specielle, og som til dels hænger sammen med ens egen udvikling.

Sådan fik Ulla og jeg foræret nogle rigtig gode dage i 1998, da vi gik hen og blev bedsteforældre - ikke bare en, men to gange. Det var en ganske anden følelse. end da vi fik Flemming og Christian, og skabte et helt nyt perspektiv.

Der er gode minder om de første skridt. Senere Oliver med en død muldvarp eller Josefine med en flok meget små kyllinger. - og meget mere er fulgt.

På vores dørkarm i Herlev synliggøres historien tydeligt: Fra de første målinger af højden til I nu er vokset os over hovedet.

Gennem årene har I begge to udviklet jer til mere selvstændige personer, og I har kunnet vokse op under betryggende forhold og med god støtte fra jeres forældre i et trygt hjem. Det har I begge kvitteret for med at klare jer godt i skolen, så grundlaget for jeres fremtid er i orden.

En af mine egne stærke barndomserindringer er et billede, som hang over sengen hos mine oldeforældre.

Det var et billede af den korsfæstede Jesus. Egentlig syntes jeg jo nok, det var lidt mærkeligt, for det var ikke et maleri, og ikke med farver – og hvorfor?

Jeg kan ikke huske, at jeg spurgte, eller at det blev drøftet. Sådan var det bare. Og det er først langt senere, det er gået op for mig, at det grundlag og den ånd jeg blev opdraget i, var dybt religiøs og præget af Grundtvig og en stor Gudstro.

Endnu langt senere, da jeg fik adgang til min mormors dagbøger, blev jeg dybt betaget af, hvorledes skildringerne var præget af stor gudfrygtighed. Om Gud vil.

Hendes selvkomponerede historier, som hun fortalte mig om aftenen fra sin sygeseng var moralske og baseret på ærlighed, medmenneskelighed, hvor det gode overvandt det onde, ærlighed vandt over løgn og bedrag. Det indebar også en fornemmelse af social retfærdighed. Det var prægtige beretninger, som gik til hjertet og føltes rigtige.

Der er ingen tvivl om, at det har betydet mere end jeg dengang selv opfattede, at være en del af et kristent miljø.

Det lå under det hele, at med troen i behold, var der altid en, det ville lytte, når man var tvivlrådig eller bange.

For Ulla og måske ikke mindst for mig er det derfor en glæde, at I med overbevisning begge selv har besluttet at bekræfte jeres dåb i dag. Det er ikke nogen selvfølge. For mange drejer det sig om festen og gaverne. Det gør det også, men i en tid, hvor verden kan synes at være af lave, er det godt at have et fast ståsted....

Som unge danskere skal I være med til at bevare det specielle i den danske kultur: Grundtvigsk livssyn, menneske først, kristen siden, fokus på tolerance og medmenneske-

skelighed.

Den kristendom, samfundet bygger på med ligeværd og tillid til hinanden

Man behøver jo ikke nødvendigvis at gå i kirke hver søndag for at efterleve kristendommens værdier. Der er ingen bogholder i himlen, der holder øje med det.

Ens tro er et helt personligt forhold, men det er vigtigt, at man er sig det bevidst.

Tro skaber livsmod - mod til at overkomme vanskeligheder og sorger – noget det ikke altid er sikkert, man kan finde i sig selv

Vi lever i en verden, hvor næsten alt er muligt, og der er forklaringer på rigtig meget, men der er forskel på videnskab og teknik og så på menneskelige værdier og grundholdninger, - hvad man bør og ikke bør.

Jeres egen beslutning om at lade jer konfirmere er den første byggesten, som I kan bruge som fundament, når I lige om hjørnet skal forholde jer til mange flere udfordringer som valg af uddannelse, studier, kæresteforhold, og hver dag vil stille jer overfor nye beslutninger.

Vores ønske for jer i dag skal være, at I vil finde den rigtige vej gennem livets labyrint uden at fare vild.

Det vil vi skåle på.